

komme om Gendarmerne. Det er jo ikke første Gang, man har hørt den stærke Misforståelse med Gendarmerne; den har lydt mange Gange før her i denne Sal. Hvad man især fra den anden Side gaar ud fra, er jo det at ville godtgjøre, at der ikke har været nogen Nødvendighed til Stede for Oprettelsen af et Gendarmerikorps her i Landet, og man har ment, at den egentlige Marsag til, at vi fik Gendarmerne, var Uttentatet paa Conseilspræsidenten. Jeg vil nu meget gjerne tro, at det har været en medvirkende Marsag dertil, men jeg tror paa ingen Maade, at det har været den eneste Marsag, eller at dette sorgelige Uttentat vilde have havt den Følge, at vi havde faaet Gendarmerikorps, dersom der ikke var gaaet noget Andet forud, som dette kun var en Tilslutning til. Dersom man nøie vil granske Marsagen til, at det ansaas for at være nødvendigt at oprette et Gendarmerikorps her eller at træffe saadanne Foranstaltninger, som vare nødvendige for Statsmyndigheden for at hævde sin Autoritet her i Landet, vil jeg raade de Herrer til at gjenlæse et Nr. af Bladet "Politiken" en af de første Dage, efter at Affæren i Holstebro var passeret. Man vil der finde det fremsat, at det, der egentlig passerede i Holstebro, var at Autoriteten gik til Grunde. Hidtil havde man her i Landet respekteret Autoriteten uden Modstand, men det, der skete ved, at man traf Herredsfogden i Holstebro ned af Tribunen, var, at Autoriteten gik til Grunde. Autoriteten var altsaa ikke mere tilstede efter Bladets Mening. Naar dertil kommer en Begivenhed som den i Tvingsstrup, hvor den tilstedeværende Dyrighed maatte erklære sig ude af Stand til at holde Orden og overlod det til en Høiskoleforstander at hævde den Autoritet, som Dyrigheden var kommen for at hævde, kan man forstaa, at man omsider har bragt det dertil, at det har været nødvendigt baade overfor Indlandet og maasse ogsaa overfor Udlandet fra Regjeringens Side at træffe Foranstaltninger, der vare tilstrækkelige til at hævde Autoriteten her i Landet. Thi det er dog den egentlige Kjerne i Gendarmerikorpsets Oprettelse, at man derved vilde træffe Foranstaltninger hvorved Regjeringen var i Stand til at hævde sin Autoritet og opretholde den lovlige Orden her i Landet; og ville de Herrer af med Gendarmerikorps et igjen, saa turde den sikreste Veie dertil være, at Hver især efter sin Evne bidrager til, at Autoriteten igjen uvægerlig kan blive opretholdt her i Landet. Et af de første Skridt, De ville have at gjøre, og som kunde være af nogen større Birkning i den Hen-

seende, vilde formentlig være at komme overens med det andet Thing om en Finantsloof. Thi det er dog egentlig fra det Dieblit af, da de Herrer med en vis Sorgløshed gik ud paa de Veie, som førte os udenfor de ordinære Finantsbevillinger, at Stridighederne opstod. Det er fra den Tid, at de Kalamiteter kom frem, som omsider førte til, at vi fik Gendarmerikorps et oprettet her i Landet. Ville De derfor medvirke til at faae Gendarmerikorps et fjernet, saa medviik først og fremmest til, at vi komme ind i ordnede Tilstande, og navnlig til, at vi først og fremmest faae en ordinær Finantsloof. Thi det vil formentlig være den Basis, hvorpaa der kan bygges videre. Det er min Tro, at have vi først endt Stridighederne indenfor disse Mure, er der igjen kommen Enighed til Stede mellem Regjeringen og Repræsentationen, saa ville vi igjen kunne undvære Gendarmerikorps et her i Landet. Til at holde Styret paa beskaermede Mennesker og den Slags Ting vil det sædvanlige Politi formentlig være tilstrækkeligt. Men saa længe man vedligeholder denne Strids- og Splidstilstand mellem Regjeringen og denne Del af den lovgivende Forsamling, som man gjør, og saa længe man agiterer, som man har gjort — jeg vil ikke sige, som man gjør, thi man er maasse i Færd med at opgive det — vil man vanstelig kunne undvære Gendarmerikorps et. Jeg ønsker og haaber, at man kan blive fri for det, men jeg tror ikke, at det naas paa anden Maade, end paa den af mig anthydede, at vi først se at tilveiebringe Fred og Enighed mellem Repræsentationen og Regjeringen, og at vi indstille den ophidsende Agitation, som har bragt det til, at vi fik Gendarmeriet oprettet. Følge vi disse Veie, saa ville vi ogsaa naae Maalet, at kunne undvære Gendarmeriet.

Sagd: Jeg tror, at jeg er saa heldig i dette Dieblit at kunne udtale en Ytring, som vistnok ogsaa vil kunne tiltale Flertallet her i Salen, og det er, at der næppe kommer Noget ud af nu at drøfte dette Gendarmerisporgsmaal; vi blive dog ikke enige, saa jeg skal ikke komme ind paa en videre Drøftelse af det. Jeg skal kun overfor flere af de faldne Udtalelser hævde, at de Herrer trække store Begler saavel paa Høire og paa Landets Dyrighed som paa deres Meningsfæller. Deres Ansuelser om Gendarmerne, saavel om Nødvendigheden af Korpsets Oprettelse, som om Korpsets Opræden i det Hele overfor Befolkningen, dele vi ikke paa den anden Side; den Ophidselse og Forbit-